

notationibus: periculum esse ne maiestas sacrae
Facultatis, quae tota scilicet erronea possessione
constat, destrueretur. Clam à nonnullis minus
improbis admoneor ut mihi caueam & prospiciam.
Rumor maximus inter venerandi ordinis
homines, me impressisse sine permissu Facultatis,
cui me subiici oporteret, quatumuis impressor
Regius essem. Prius quam cominus certandum ca-
pitis mei periculo esset, profectus in aulam re-
gis Francisci, ut principiis obstarem, post obla-
tum ipsi Regi Eusebij volumen Graecum, circiter
M. D. XLVI (quo tempore & Psalterium à
nobis excusum est cum annotationibus) admo-
neo Petrum Castellanum, tunc Matisconensem
episcopum, nescio quid Theologos insusurrare
aduersum me, futurum ut breui persuadeant vel
Curiae, vel urbis Praefecto, ut venditio Bibliorum
cum annotationibus mihi interdicator: quaedam
illic esse quae non placerent ipsis. Quum homi-
nem in bona causa plus satis timidum, viderem
quid in hac re consilij daret dubitare: dico me li-
benter impressurum ad calcem quicquid à Theolo-
gis vitij deprehensum esset, adiecta censura: me
non pudere, neque grauatim facturum: ut sic